

Til nr. 5

Bestemmelsen er en redaktionel følge af ophævelsen af skattekontrollovens § 11 C ved § 6 i lov nr. 480 af 30. juni 1993.

Til nr. 6

Bestemmelserne er en redaktionel følge af overflyttelsen af skattekontrolbestemmelserne i valutabekendtgørelsen til skattekontrolloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og 10.

Efter skattekontrollovens § 10 C, 1. pkt., bestemmer skatteministeren, hvilke værdipapirer, der er omfattet af indberetningspligterne efter skattekontrollovens § 10 A og § 10 B (indberetning om obligationer og finansielle instrumenter).

Efter forslaget bemyndiges skatteministeren på samme måde til at bestemme, hvilke værdipapirer, der omfattes af den foreslåede § 11 B i skattekontrolloven om kontrol med værdipapirer i udlandet, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 7

Efter skattekontrollovens § 10 D finder bestemmelserne i skattekontrollovens § 8 K (om skattemyndighedernes adgang til at videregive oplysninger til indberetningspligtige), § 8 L (om registrering af de indberetningspligtige), § 8 M, stk. 2 (om regnskabskontrol med de indberetningspligtige) og § 8 N (om fritagelse af kongehusets medlemmer og udenlandske repræsentationer m.v. fra indberetningspligten) tilsvarende anvendelse ved praktiseringen af skattekontrollovens § 10 A og § 10 B (indberetning om obligationer og finansielle instrumenter).

Efter forslaget skal disse bestemmelser ligeledes finde anvendelse ved praktiseringen af de i skattekontrolloven foreslåede § 11 A (om konti i udlandet) og § 11 B (om værdipapirer i udlandet), jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 8

Bestemmelsen er redaktionel, jf. § 1, nr. 4.

Til nr. 9

§§ 11 A – D, er en videreførelse af skattekontrolbestemmelserne i valutabekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 522 af 31. august 1988 om valutaforhold, som ændret ved bekendtgørelse nr. 591 af 16. august 1990. Bekendtgørelsen er medtaget som bilag 3 til lovforslaget.

Hovedlinierne i skattekontrolbestemmelserne i valutabekendtgørelsen

Skattekontrolreglerne i valutabekendtgørelsen er rettet mod følgende fire forhold:

- 1) Valutaindlændinges indestående på konti i udlandet.
- 2) Valutaindlændinges erhvervelse af værdipapirer udstedt i udlandet.
- 3) Valutaindlændinges tegning af livs- og pensionsforsikring i udenlandske forsikringselskaber.
- 4) Ydelse af gaver på over 60.000 kr. fra valutaindlændinge til valutaudlændinge.

Efter valutabekendtgørelsen skal der foretages anmeldelse til Danmarks Nationalbank ved dispositionens foretagelse.

For så vidt angår erhvervelse af værdipapirer udstedt i udlandet, stilles der krav om, at værdipapirerne deponeres i et dansk eller udenlandsk pengeinstitut eller hos udstederen af værdipapiret.

For så vidt angår oprettelse af konti i udlandet og erhvervelse af værdipapirer udstedt i udlandet kræves tillige, at ejeren giver Told- og Skattestyrelsen fuldmagt til indseende i kontoen/depotet, og at ejeren fremskaffer en erklæring fra kontoføreren/depositaren om, at denne påtager sig årligt at foretage indberetning til Told- og Skattestyrelsen om årets bevægelser på kontoen/i depotet og indestående/kursværdi ved årets udgang.

Kan ejeren ikke fremskaffe en sådan erklæring fra kontoføreren/depositaren, kan Danmarks Nationalbank give ejeren dispensation fra dette indberetningskrav. En dispensation skal i givet fald betinges af, at ejeren selvangiver de oplysninger, der skulle have været indberettet af kontoføreren/depositaren, og vedlægger selvangivernes dokumentation for oplysningernes rigtighed.

Opfylder kontoføreren/depositaren ikke indberetningstilsagnet, kan Danmarks Nationalbank pålægge ejeren at afvikle kontoen/depotet.

De foreslåede bestemmelser

Ad § 11 A: I § 11 A reguleres betingelserne for at have indestående på konti i pengeinstitutter i udlandet.

Indskudsbeviser med en oprindelig løbetid på til og med et år udstedt af udenlandske pengeinstitutter sidestilles med kontoindestående, når der oprettes en konto hos udstederen, hvorpå bevisernes pålydende værdi, forrentning og indfrielsesprovenu bogføres.

Pengeinstitutter i udlandet omfatter kreditinstitutter beliggende i udlandet, der modtager indskud på standardiserede eller offentliggjorte vilkår, bl.a. om forrentning, jf. § 11 A, stk. 3. Begrebet »kreditinstitut« er defineret i artikel 1 i EF-direktivet om sam-